

Darağacında Üç Adam

– Sami Biber · 28 Mayıs 2019

12 EYLÜL DARBECİLERİNİN YAPTIĞI EN HAYIRLI İCRAAT.

Bugün 27 Mayıs...

Bundan elli dokuz sene önce yani ben henüz altı yaşındayken bu ülkede bir askeri darbe yapıldı ve işte o darbe 3 Nisan 1963 de alınan bir kararla Hürriyet ve Anayasa Bayramı olarak kutlandı.

Demek oluyor ki ben ilk okul üçüncü sınıftayken başlamıştık 27 Mayıs ihtilalini Hürriyet ve Anayasa Bayramı olarak kutlamaya ve bu kutlamalar ben eğitim hayatımı bitirip öğretmen olduktan sonraki üç sene boyunca da devam etmişti.

1960 Darbecilerinin getirdiği bu uğursuz bayram 1980 Darbecileri tarafından 18 Nisan 1981 de bir başka Bayramla birlikte kaldırılmıştı. O bayramın adı da 1 Mayıs idi ama darbeciler “ Hazır elimiz değmişken” Diyerek 1 Mayıs İşçi Bayramını da 1 Mayıs bahar bayramını da kaldırmışlardı. Bu arada gazete haberinde de görüldüğü gibi 23 Nisan sadece ana sınıflarında ve ilkokullarda kutlanan bir bayrama dönüştürülmüştü. Büyüklere tatil filan olmadığı gibi anma filan da yoktu.

Neyse, konumuz 27 Mayıs Hürriyet ve Anayasa Bayramı...

Biz tam olarak neyin bayramını yapıyorduk?

Adı Hürriyet ve Anayasa bayramı olduğuna göre Hürriyetin ve Anayasanının bayramını yapıyorduk (!)

Peki 1960 İhtilaline kadar hür değil miydik?

1961 Anayasası yapılmadan önce bir anayasamız yok muydu?

Önce birinci soruya cevap verelim:

1960 İhtilali ile birlikte ilk kez Örfi İdare yani Sıkı Yönetim denen bir kavramla karşılaştık. Bu sıkı yönetim 1925 Yılında Şeyh Sait isyanı, 1930 Ağrı İsyanı, 1937-1938-1939 Dersim İsyanı sebebiyle yürürlüğe konan sıkı yönetimlerden sonraki ilk sıkı yönetimdi ve daha öncekilerden farkı bu sefer devlete karşı isyan edenin bizzat ordu olmasıydı.

Peki sıkıyönetim olan bir ülkede hürriyetten bahsedilebilir mi? Elbette hayır. Yani ilk etapta 1960 İhtilali

ile hürriyet gelmiş değil tam tersine hürriyetler kısıtlanmış, hatta belirli saatlerde insanların sokaklara çıkması, ve hatta hatta beş kişinin bir araya gelerek konuşması bile yasaklanmıştı.

Ya anayasa? 1961 Anayasası öncesinde bir anayasamız yok muydu? Elbette kş vardı. Hem de ülkenin başında Mustafa kemal Atatürk varken yapılmış olan 1924 Anayasası vardı.

Bu durumda 27 Mayıs'ta aslında neyi kutluyorduk?

Açık ve net: Zamanın Başbakanı Adnan Menderes'in, Maliye Bakanı Hasan Polatkan'ın, Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu'nun idam edilmesini kutluyorduk Hürriyet ve Anayasa Bayramı olarak.

Bu üç isim idam edilmeli miydi? İdam edilmeleri adil bir karar mıydı hep tartışıldı ve öyle sanıyorum ki daha da tartışılacak. Öyle sanıyorum ki ülkemizde bazı vatandaşlar bu isimler için " Demokrasi şehitleri " Demeye devam ederken bazı vatandaşlarımız da " Bir değil bin kez idam edilmeleri gerekiyordu" Diyecektir ama hemen şunu söyleyeyim. 27 Mayıs Hürriyet ve Anayasa Bayramı bu ülkede hiç bir zaman bir 23 Nisan, bir 19 Mayıs, bir 30 Ağustos, bir 29 Ekim, hatta bir 1 Mayıs gibi coşkuyla kutlanmadı. İnsanların içine sinen bir bayram olamadı hiç bir zaman.

Milletin bir kısmının için için göz yaşı döktüğü bir günün bayram olarak kutlanması mümkün değildi zaten.

İdam edilen bir insanın boynuna geçirilen ipin parasının daha sonra ailesinden hem de icra yoluyla tahsil edilmesi 27 Mayısın ne kadar acımasız bir bayram olduğunu göstermesi açısından oldukça önemli bir delildir. Evet yanlış okumuyorsunuz...Boynuna geçirilen ipin parası, hapisanede yattığı günlerde yediği yemeklerin, kullandıkları ilaçların, hatta kefeninin parasından bahsediyorum. Bu olayı açıklayayım mı biraz:

Adnan Menderes'in idamından sonra evine polis bir kağıtla geliyor.

"Kağıdın üzerinde Adnan Menderes Anayasayı ihlal suçundan 17 Eylül saat 13.30 da idam edilmiştir" Yazıyor. Kağıdı kapıya asıyor. Bir hafta boyunca bu yazı kapıda asılı kalıyor.

Bir hafta sonra tekrar polis geliyor. Bu kez icradan bir ödeme emri getiriyor. İdam edilen Adnan Menderes'in cellat parası, ip parası ve kefen parası...

Yukarıdaki resimlerden birinde Yassıada mahkumlarından biri olan millet vekili Agah Erozan'ın hapis yattığı koğuşu görmekteyiz. Yattığı yatak ve tuvaleti...

İşin ilginç bir başka noktası da 1963 Yılından başlayarak Hürriyet ve Anayasa bayramı diye bir bayram kutladık ama 1961 Anayasası da bu milletin içine öyle fazla sinmemişti. Nitekim bu anayasa % 61 evet

oyuna karşı % 39 Hayır oyu ile kabul edilmişti ki " Adnan Menderes Merhum" Demenin bile hapse atılma sebebi olduğu yıllarda bu kadar " Hayır " Oldukça manidardı.

Velhasılıkelam 1980 Darbecileri, 1960 Darbecilerinin bizlere Hürriyet ve Anayasa Bayramı olarak itelediği bu bayramı kaldırarak belki de yapabilecekleri en hayırlı işi yaptılar.

Gerek 1960 gerekse 1980 İhtilalini kuzu kuzu seyreden, her iki dönemde de yapılan anayasalara kuzu kuzu "Evet " Diyen bu milletin 15 Temmuz 2016 da " Hayır " Demiş olması işte bu bakımdan oldukça önemlidir ve inşallah bu ülkede bir daha ne 27 Mayıslar ne 12 Eylüller yaşanacaktır. Gayet eminim ki bir kez daha 15 Temmuz yaşatmak isteyenler ise gereken cevabı en şiddetlisinden bir kez daha alacaklardır. "İnşallah böyle bir girişim bir daha yaşanmaz." Diyerek noktalıyorum.